

واکاوی خودپنداشت و عملکرد زنان متأهل در حالت‌های حاصل از تعامل شیفتگی و رهایی از شیفتگی: خوشبین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی‌ارزش‌ساز*

سیمین قاسمی^۱، مریم فاتحی‌زاده^۲، سید احمد احمدی^۳، عذر اعتمادی^۴، اعظم نقوی^۵

Explore the self-concept and function of married women in states resulting from the interaction of illusion and disillusion: optimism, confusion, realism and devastation

Simin Ghasemi¹, Maryam Fatehizade², Sayed Ahmad Ahmadi³, Ozra Etemadi⁴, Azam Naghavi⁵

چکیده

زمینه: بررسی دقیق خودپنداشت و عملکرد در کنار یکدیگر و در جامعه‌های متفاوت می‌تواند منجر به شناخت عمیق‌تر این مفاهیم و چگونگی تغییرات آنها گردد، با این حال تاکنون مطالعه خودپنداشت و عملکرد در جامعه زنان متأهل و در حالت‌های خوشبین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی‌ارزش‌ساز مغفول مانده است.

هدف: پژوهش حاضر با هدف واکاوی خودپنداشت و عملکرد زنان متأهل در حالت‌های خوشبین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی‌ارزش‌ساز انجام شد. **روش:** این پژوهش با رویکرد کفی و روش پدیدارشناسی انجام شد. جامعه مورد مطالعه پژوهش حاضر شامل تمام زنان متأهل شهر اصفهان در سال ۱۳۹۸ بود که ۶۰ نفر از آنها در قالب چهار گروه به شیوه نمونه‌گیری هدفمند از بین کسانی که در حالت‌های چهارگانه پرسشنامه محقق‌ساخته شیفتگی و رهایی از شیفتگی بالاترین نمره را کسب کرده بودند، انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از مصاحبه نیمه‌ساختاری‌بافته جمع‌آوری و با روش تحلیل تماتیک تجزیه و تحلیل شد. **یافته‌ها:** یافته‌ها شامل ۸ مضمون اصلی در واکاوی خودپنداشت و ۸ مضمون اصلی در بررسی عملکرد بود که به طور کلی نشان‌دهنده خودپنداشت مثبت و عملکرد بهینه فرد در نقش همسری در حالت خوشبین، خودپنداشت منفی و عملکرد نامطلوب فرد در حالت بی‌ارزش ساز، عدم ثبات خودپنداشت و نقصان در عملکرد در حالت دوسوگرا و خودپنداشت منطبق بر موقعیت‌ها و شکست‌ها و عملکرد هماهنگ با انگیزه و اهداف در حالت واقع‌گرا بود. **نتیجه‌گیری:** نتایج نشان داد، قرار گرفتن در هر یک از حالت‌های چهارگانه، نقش تعیین‌کننده‌ای در چگونگی خودپنداشت و عملکرد زنان متأهل دارد. **واژه کلیدی‌ها:** خودپنداشت، خوشبین، دوسوگرا، واقع‌گرا، بی‌ارزش‌ساز.

Background: Careful study of self-concept and function together and in different societies can lead to a deeper understanding of these concepts and how they change. However, so far the study of self-concept and function in the society of married women has been neglected in optimism, confusion, realism and devastation states. **Aims:** The aim of this study was to investigate the self-concept and function of married women in optimism, confusion, realism and devastation states. **Method:** This study was conducted with qualitative approach and phenomenological method. The study population of the present study included all married women in 2019 in Isfahan, 60 of whom were selected in four groups by purposive sampling from among those who had the highest score in the four states of the researcher-made illusion and disillusion questionnaire. Data were collected using semi-structured interviews and analyzed by thematic analysis. **Results:** Findings included 8 main themes in self-concept and 8 main themes in function analysis which generally showed positive self-concept and optimal function in the spouse role in optimism state, negative self-concept and adverse function in devastation state, instability self-concept and dysfunction in confusion state, self-concept matched successes and failures, and function which consistent with motivation and goals in realism mode. **Conclusions:** The results showed that being in each of the four states has a decisive role in self-concept and function of married women. **Key Words:** Self-concept, optimism, confusion, realism, devastation.

Corresponding Author: m.fatehizade@edu.ui.ac.ir

* این مقاله مستخرج از رساله دکتری نویسنده اول در دانشگاه اصفهان است

۱. دانشجوی دکتری مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

۲. Ph.D Student, Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran

۳. استاد، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)

۴. Professor, Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran (Corresponding Author)

۵. استاد، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

۶. Professor, Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran

۷. دانشیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

۸. Associate Professor, Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran

۹. استادیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

۱۰. Assistant Professor, Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran

پذیرش نهایی: ۹۹/۰۷/۱۰

دریافت: ۹۹/۰۶/۱۶

مقدمه

در ابتدای آشنایی که شناخت زوجین نسبت به یکدیگر کم است و افراد سعی می‌کنند به بهترین شیوه ممکن و مطابق با میل طرف مقابلشان رفتار کنند، میزان شیفتگی ادراک شده زیاد خواهد بود (نیهیوز، ریفمن، فنگ و هوستون، ۲۰۱۵؛ وورست و همکاران، ۲۰۱۷)، اما گذرا زمان، در گیر شدن در مسائل زندگی روزمره، ظهور مسائل و مشکلات پیش‌بینی نشده، مواجه با فشارها و تنفس‌های بافتاری و محیطی و ملاحظه طرف مقابل در شرایط و موقعیت‌های مختلف، باعث آشنایی بیشتر زوجین با یکدیگر و کاهش ایده‌آل سازی و احساسات عاشقانه می‌شود و همین امر زمینه بروز و افزایش رهایی از شیفتگی را فراهم می‌کند (جیانگ و هنکوک، ۲۰۱۳؛ استویک و نف، ۲۰۱۲). نکته مهمی که در این زمینه باید مورد توجه قرار بگیرد این است که شیفتگی و رهایی از شیفتگی دو انتهای یک پیوستار نیستند که با افزایش شیفتگی، رهایی از شیفتگی کاهش یابد یا بر عکس و به عبارت دیگر در هیچ مرحله‌ای از زندگی زوجین شیفتگی یا رهایی از شیفتگی به طور کامل از بین نمی‌روند و همیشه میزانی از شیفتگی و رهایی از شیفتگی وجود خواهد داشت که با توجه به میزان و شدت آنها در کنار یکدیگر چهار حالت ادراکی حاصل می‌شود که عبارتند از خوشبین^۳، دوسوگرا^۴، واقع‌گرا^۵ و بی‌ارزش‌ساز^۶. حالت‌های مذکور دائمی نیستند و تغییر میزان شیفتگی و رهایی از شیفتگی، می‌توانند باعث تغییر موقعیت فرد و انتقال از یک حالت به حالت دیگر شود (نیهیوز و همکاران، ۲۰۱۱). میزان شیفتگی و رهایی از شیفتگی در حالت‌های چهارگانه به این صورت است که در حالت خوشبین، میزان شیفتگی بسیار بالا و میزان رهایی از شیفتگی بسیار ناچیز است. در این حالت وجود یا تصور وجود چند ویژگی دلخواه در همسر و امتیازدهی فراوان به این ویژگی‌ها باعث غفلت یا ناتوانی فرد در توجه به سایر ویژگی‌های فرد و از جمله ویژگی‌های منفی وی می‌شود. در نتیجه ارزیابی فرد از همسر و رابطه بسیار مثبت خواهد بود. بر مبنای این ارزیابی شاهد روابط عاشقانه‌ای خواهیم بود که گذشت، فداکاری، حمایت و همدلی، اساس آن را شکل می‌دهد (استویک و نف، ۲۰۱۲).

³. Optimism⁴. Confusion⁵. Realism⁶. Devastation

شیفتگی^۱ و رهایی از شیفتگی^۲ نتیجه ارزیابی ادراکی زوجین از یکدیگر و مقایسه همسر واقعی با همسر ایده‌آل ذهنی است که خصوصیات و ویژگی‌های خاصی را دارا می‌باشد (نیهیوز، لی، ریفمن، سونسون و هانسکر، ۲۰۱۱). هر شخصی در دنیای پدیداری زندگی می‌کند که بر پایه ادراک‌های وی از شرایط، وقایع، موضوعات و مسائل مختلف بنیان گذارده شده است و ممکن است فرسنگ‌ها با دنیای واقعی فاصله داشته باشد (چپردار، ۱۳۹۴). ازدواج و زندگی مشترک نیز بخشی از دنیای پدیداری افراد را تشکیل می‌دهد. به عبارت دیگر هر فردی با همسر پدیداری خود ازدواج و زندگی می‌کند و ارزیابی مداوم افراد از این همسر پدیداری باعث ایجاد شیفتگی و رهایی از شیفتگی در میزان و شدت‌های متفاوت می‌شود (نیهیوز، ریفمن و الدهم، ۲۰۱۹). شیفتگی عبارت است از ایده‌آل‌سازی طرف مقابل، مبالغه در خصوصیات مثبت وی، توجه صرف به ویژگی‌های مورد پسند وی و نادیده گرفتن یا کم اهمیت جلوه دادن نکات منفی و حتی ارزیابی مثبت از ویژگی‌های منفی طرف مقابل به شکل‌های مختلف (ورست، هامبرگ و بک، ۲۰۱۷). شیفتگی با احساسات شدید عاشقانه همراه است به نحوی که باعث تضعیف توانایی شناختی فرد و ارزیابی درست و کامل طرف مقابل می‌شود (قهاری، ۱۳۹۸). شیفتگی شک و تردیدها نسبت به طرف مقابل و آینده زندگی مشترک را از بین می‌برد و فرد را به داشتن یک زندگی زناشویی ایده‌آل امیدوار می‌کند (فلاتچر، سیمپسون، کمپبل و اورال، ۲۰۱۵). رهایی از شیفتگی عبارت است از بی‌ارزش‌سازی طرف مقابل، تمرکز صرف بر نکات منفی وی و بزرگ‌گر جلوه دادن این نکات و در مقابل بی‌اهمیت و کوچک‌گر جلوه دادن ویژگی‌های مثبت فرد. در این وضعیت نیز کاهش احساسات عاشقانه و شور و اشتیاق نسبت به طرف مقابل از یک طرف و شدت گرفتن هیجانات منفی از طرف دیگر، مانع از ارزیابی دقیق طرف مقابل می‌شود (نیهیوز و همکاران، ۲۰۱۹). بدین ترتیب تحریف‌های شناختی همراه با رهایی از شیفتگی، فرد را به این نتیجه می‌رساند که با فرد مناسبی ازدواج نکرده است و آینده خوشایندی در انتظارش نخواهد بود (نیهیوز، ریفمن و لی، ۲۰۱۵).

¹. Illusion². Disillusion

زنashویی (کایزر و رانو، ۲۰۰۶) و افزایش امکان طلاق و فروپاشی زندگی مشترک همراه است (نیهیوز و همکاران، ۲۰۱۵). شیفتگی و رهایی از شیفتگی نه تنها ارزیابی فرد از همسرش و رابطه با او را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بلکه ارزیابی فرد از خودش یا خودپنداشت وی و به دنبال آن عملکرد وی را نیز متأثر می‌سازد. خودپنداشت مجموعه‌ای از صفات، ویژگی‌ها، دیدگاه‌ها، هیجانات و توانایی‌هایی است که فرد به خودش نسبت می‌دهد (شیخ، ۲۰۱۳). این سیستم روانی به ادراک و ارزیابی ذهنی فرد از عملکردهای فردی و اجتماعی‌اش اشاره دارد (کوئینک فو، تائو، تائو و یانانا، ۲۰۱۷) و ابعاد مختلف زندگی فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. نتایج تحقیق حسینیان، قاسم‌زاده، انوشه و رسولی (۱۳۹۳) که از نوع همبستگی بود و بر روی ۲۸۹ مربی مهد کودک که به روش تصادفی ساده انتخاب شده بودند، انجام شده بود، نشان داد خودپنداشت با سلامت روانی و کیفیت زندگی افراد در ارتباط است. جعفری فاضل، دهشیری و موسوی (۱۳۹۵) طی یک تحقیق توصیفی و از نوع همبستگی به بررسی رابطه بین خودارزشیابی و رضایت زناشویی و رضایت از زندگی پرداختند. نتایج این تحقیق که بر روی ۱۵۰ نفر از زنان متأهل شهر تهران که به صورت در دسترس انتخاب شده بودند انجام شده بود، نشان داد میان خود ارزشیابی، رضایت زناشویی و رضایت از زندگی همبستگی مثبت وجود دارد و به بیان دیگر ارزیابی فرد از خودش می‌تواند ارزیابی فرد از همسر و رابطه‌اش را پیش‌بینی کند. همچنین نتایج تحقیق نجفی، بلياد و كلهر (۱۳۹۶) که از نوع همبستگی بود و بر روی ۱۴۶ نفر از زوجین متقاضی طلاق که به شیوه در دسترس از بین کسانی که به مرکز مشاوره دادگستری ارجاع داده شده بودند، انتخاب شده بودند نشان داد بین خودپنداره و رضایت زناشویی رابطه مثبت وجود دارد. بدین ترتیب آشنازی هر چه بیشتر با خودپنداشت و چگونگی تغییرات آن در شرایط و موقعیت‌های مختلف می‌تواند نقش بسزایی در ارائه راهکارهای مؤثر در افزایش خودپنداشت مثبت و بهبود زندگی فردی، اجتماعی و خانوادگی افراد ایفا کند. از طرف دیگر هر فردی در قبال خود، خانواده و اجتماع نقش‌ها و وظایفی را بر عهده دارد که ممکن است عملکردهای متفاوتی در قبال هر کدام از این نقش‌ها و وظایف از خود نشان دهد. نقش‌ها، وظایف و عملکرد خانواده در برخی از مدل‌های آسیب‌شناسی خانواده نظری مدل مک مسٹر و بیورز مورد توجه قرار گرفته است (نیلفروشان، عابدی و احمدی، ۱۳۹۹) اما باید

در حالت دوسوگرا، هم میزان شیفتگی و هم میزان رهایی از شیفتگی در سطح بالایی قرار دارد. این حالت هنگامی رخ می‌دهد که با گذشت زمان برخی از ویژگی‌های منفی طرف مقابل آنچنان نمایان می‌شود که فرد قادر به نادیده گرفتن یا بی اهمیت جلوه دادن آن نیست، اما در همین حال، هیجانات و احساسات عاشقانه هنوز در اوج خود قرار دارد و این امر مانع از تصمیم‌گیری دقیق فرد در مورد رابطه‌اش می‌شود. تجربه آشفتگی‌های شناختی، رفتاری و هیجانی از ویژگی‌های بارز این حالت است و همین امر باعث سردرگمی فرد می‌شود (لارسن و مک گرا، ۲۰۱۱).

در حالت واقع گرا، هر دو میزان شیفتگی و رهایی از شیفتگی در سطح پایینی قرار دارد. پایین بودن شیفتگی و رهایی از شیفتگی باعث فروکش کردن هیجانات شدید مثبت و منفی می‌شود و این امر زمینه لازم برای بهره برداری مناسب از توانایی‌های شناختی را فراهم می‌آورد. در این حالت فرد با ارزیابی دقیق نکات مثبت و منفی طرف مقابلش به قضاوت عادلانه‌ای در مورد او دست میابد و زندگی خود را براساس این ارزیابی معقول پایه‌ریزی می‌کند (نیهیوز و همکاران، ۲۰۱۱). در حالت بی‌ارزش‌ساز میزان شیفتگی بسیار کم و در عوض میزان رهایی از شیفتگی در سطح بالایی قرار دارد. در این حالت آشنازی بیشتر فرد با ویژگی‌های منفی همسرش، برآورده نشدن انتظارات و عدم مطابقت همسر با ایده‌آل‌های ذهنی فرد باعث افزایش روز افزوون هیجانات منفی نسبت به همسر می‌شود (نیهیوز و همکاران، ۲۰۱۵) و در نهایت عدم پذیرش همسر و ویژگی‌های او، کاهش آرامش و رضایت‌مندی زناشویی را به دنبال خواهد داشت (حسن‌نیا، فرحبخش، اسمعیلی، عسگری و نعیمی، ۱۳۹۹).

همانطور که ملاحظه شد افزایش و کاهش شیفتگی و رهایی از شیفتگی در هر یک از حالت‌های چهار گانه با هیجان‌ها، شناخت‌ها و رفتارهای خاصی همراه است که کلیه جنبه‌های زندگی فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. نتایج تحقیقات پیشین نشان داده است افزایش شیفتگی با افزایش امیدواری، عشق و علاقمندی به همسر (هلمز و بون، ۱۹۹۰)، رضایت‌مندی زناشویی (بارلذ و دیجکسترا، ۲۰۰۹) ثبات ازدواج (میلر، نیهیوز و هوستون، ۲۰۰۶) و تعهد زناشویی (روسبلت، ون لانگ، ویسپات و ورت، ۲۰۰۰) و کاهش رفتارهای خودخواهانه (موری و هلمز، ۱۹۹۴) و تعارضات زناشویی (گاتمن، ۱۹۹۴) همراه است. در مقابل رهایی از شیفتگی با کاهش رضایت‌مندی زناشویی (نیهیوز و بارتل، ۲۰۰۶)، افزایش سرخوردگی

تمام زنان متأهل ساکن شهر اصفهان در سال ۱۳۹۸ بود که شرایط زیر را دارا بودند: قرار گرفتن در محدوده سنی بین ۲۰ تا ۳۰ سال و دارا بودن حداقل مدرک تحصیلی دیپلم. ملاک‌های حاضر به این سبب در نظر گرفته شد که محققین تمایل داشتند این پژوهش با مشارکت افرادی انجام شود که در سال‌های اولیه ازدواج به سر می‌برند و از انرژی و توان بیشتری برای همکاری با محقق در طی مدت زمان مصاحبه نسبت به سین بالاتر برخوردار باشند و همچنین از سطح سواد کافی جهت شرکت در مصاحبه و فهم سوالات مصاحبه‌کننده و توانایی پاسخگویی مناسب به سوالات برخوردار باشند. همچنین یکی دیگر از ملاک‌های ورود به تحقیق قرار گرفتن در زمرة افرادی بود که در یکی از حالت‌های پرسشنامه شیفتگی و رهایی از شیفتگی، بالاترین نمرات را کسب کرده‌اند. ملاک‌های خروج از تحقیق عبارت بودند از نارضایتی همسر فرد از مشارکت وی با محققین و مصرف الكل و مواد مخدر یا داروهای روانشناسی از قبل از ازدواج (از آنجا که در حالت دوسوگرا و بی‌ارزش‌ساز ممکن است فرد با توجه به ویژگی‌های این حالت‌ها به سمت الكل و مواد مخدر رفته باشد و یا به سبب مشکلات روانی ایجاد شده مجبور به استفاده از داروهای روانشناسی شده باشد، استفاده از مواد ذکر شده از یک سال بعد از ازدواج باعث خروج فرد از تحقیق نمی‌شود). با توجه به هدف و روش تحقیق حاضر که از نوع پدیدارشناسی بود لازم بود به بررسی عمیق تجربه زیسته زنان متأهلی پرداخته شود که در هر یک از حالت‌های چهارگانه قرار گرفته‌اند. آنچه مسلم است این است که تمام زنان متأهل با شدت کم یا زیاد در یکی از حالت‌های چهارگانه ادراک همسر قرار دارند؛ اما برای انجام تحقیق حاضر لازم بود با زنانی مصاحبه شود که با شدت زیاد در حال تجربه یکی از حالت‌های چهارگانه ادراک همسر بودند. برای دستیابی به این مقصود نخست می‌بایست پرسشنامه شیفتگی و رهایی از شیفتگی اجرا می‌شد و زنانی که بیشترین نمره را در هر حالت کسب کرده بودند، شناسایی می‌شدند و در مرحله دوم با انجام مصاحبه به بررسی عمیق تجربه آنها و مقایسه خودپنداشت و عملکرد زنان در حالت‌های مختلف پرداخته می‌شد. بدین منظور نمونه‌گیری در دو مرحله انجام شد. در ابتدا با استفاده از نمونه‌گیری خوش‌های شهر اصفهان به پنج منطقه شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکز تقسیم شد و از هر منطقه دو مرکز فرهنگی - تفریحی به صورت تصادفی انتخاب شد و پرسشنامه‌ها در آن مکان‌ها اجرا شد.

توجه داشت عملکرد افراد در نقش‌ها و وظایف صرفاً محدود به وظایف و نقش‌های وی در قبال خانواده نیست و وضعیت فرد در خانواده می‌تواند عملکرد فرد در نقش‌های داخل خانواده و خارج از خانواده را تحت تأثیر قرار دهد. از آنجا که هر یک از حالت‌های چهارگانه ادراک همسر به گونه‌ای خاص شناخت، هیجان و رفتار افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد (نیهیوز و همکاران، ۲۰۱۱) می‌توان انتظار داشت که قرار گرفتن در هو یک از حالت‌های چهارگانه با خودپنداشت و عملکردی متفاوت همراه باشد. در نتیجه بررسی دقیق خودپنداشت و عملکرد افراد در هر یک از حالت‌های چهارگانه می‌تواند منجر به درک عمیق‌تر و دسته‌بندی جامع‌تری از چگونگی خودپنداشت و عملکرد افراد در حالت‌های متفاوت روابط زوجین گردیده و آغازی باشد جهت شناسایی راهکارهای مناسب برای تقویت خودپنداشت مثبت و عملکرد بهینه افراد با تأکید بر روابط زوجین. این در حالی است که تا به حال تحقیقات اندکی به بررسی حالت‌های شیفتگی و رهایی از شیفتگی پرداخته‌اند و در مورد خودپنداشت و عملکرد در حالت‌های چهارگانه هیچگونه تحقیقی تا به حال انجام نشده است. گذشته از مطالب گفته شده بیشتر تحقیقاتی که به بررسی خودپنداشت پرداخته‌اند با رویکرد کمی انجام شده‌اند و به بررسی عمیق و کیفی این مفهوم پرداخته‌اند. در حالی که همسران به عنوان نزدیک‌ترین افراد در روابط بین فردی، شدیداً خودپنداشت یکدیگر را تحت تأثیر قرار می‌دهند (فینکل، سیمپسون وایست ویک، ۲۰۱۶) اما چگونگی این تأثیر به صورت عمیق و بر اساس یک دسته‌بندی دقیق مورد توجه قرار نگرفته است.

با توجه به اهمیت آنچه گفته شد تحقیق حاضر با هدف واکاوی خودپنداشت و عملکرد زنان متأهل طبق یک طبقه‌بندی بدیع و تفکیک روابط زوجین براساس ادراک از همسر و پاسخگویی به سوال پژوهشی زیر انجام شد:

خودپنداشت و عملکرد زنان متأهل در حالت‌های خوش‌بین، دوسوگرا، واقع گرا و بی‌ارزش‌ساز چگونه است؟

روش

تحقیق حاضر با هدف واکاوی خودپنداشت و عملکرد زنان متأهل در حالت‌های خوش‌بین، واقع گرا، دوسوگرا و بی‌ارزش‌ساز انجام شد. در راستای نیل به این مقصود از رویکرد کیفی و روش پدیدارشناسی، استفاده شد. جامعه مورد مطالعه این پژوهش شامل

پس از اجرای پرسشنامه و بررسی نتایج به دست آمده، از کسانی که در هر حالت بیشترین نمره را کسب کرده بودند جهت شرکت در مصاحبه دعوت به عمل آمد. انتخاب نمونه در این مرحله تا اشباع داده‌ها ادامه یافت اما به جهت اطمینان از اینکه با انجام تحقیق بیشتر نکته جدیدی کشف نخواهد شد در هر یک از نمونه‌های چهارگانه پس از اشباع داده‌ها، با یک نفر دیگر نیز مصاحبه انجام شد. بدین ترتیب در حالت خوش‌بین با ۱۵ نفر، در حالت دوسوگرا با ۱۴ نفر، در حالت واقع‌گرا با ۱۵ نفر و در حالت بی‌ارزش‌ساز با ۱۶ نفر و در مجموع با ۶۰ نفر مصاحبه شد. ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه‌ها در جدول ۱ ارائه شده است.

با توجه به اینکه محققان از قبل نمی‌دانستند نسبت فراوانی افرادی که حاضر به پاسخ‌دهی به پرسشنامه بوده‌اند در هر یک از حالت‌های چهارگانه چگونه است و آیا این افراد می‌توانند نمونه لازم جهت مرحله بعدی پژوهش و انجام مصاحبه را فراهم آورند یا خیر، تصمیم بر این شد که نخست در هر مرکز ۵۰ پرسشنامه اجرا شود و پس از بررسی نتایج چنانچه این تعداد برای تأمین نمونه لازم جهت مرحله بعدی پژوهش کافی نبود، دوباره پرسشنامه بر روی تعداد دیگری اجرا شود و از آن تعداد نمونه لازم فراهم شود. بدین ترتیب نخست پرسشنامه بر روی ۲۵۰ زن که شرایط ورود به تحقیق را داشتند اجرا شد. در مرحله دوم جهت انتخاب نمونه برای انجام مصاحبه از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد؛ بدین ترتیب که

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه‌ها

مشخصات	وضعیت	تعداد در گروه خوش‌بین	تعداد در گروه دوسوگرا	تعداد در گروه واقع‌گرا	تعداد در گروه خوش‌بین
	۲۳ تا ۲۰	۷	۶	۵	۴
سن	۲۷ تا ۲۴	۵	۵	۶	۶
	۳۰ تا ۲۸	۳	۳	۴	۶
طول مدت ازدواج	۱ تا ۳ سال	۱۱	۸	۷	۷
	۴ تا ۶ سال	۴	۶	۸	۱۰
تحصیلات	دیپلم	۴	۴	۵	۴
	کاردانی	۳	۳	۲	۱
	کارشناسی	۵	۷	۷	۷
	کارشناسی ارشد	۲	۳	۴	۴
وضعیت شغلی	دکتری	۱	—	—	۱
	شاغل	۶	۷	۸	۹
	بیکار	۹	۷	۷	۷
	—	—	—	—	—
تعداد فرزندان	۱	۵	۶	۶	۵
	۲	۱	۴	۴	۵
	۳ و بیشتر	—	—	—	۲

بالاترین نمره‌ای که فرد می‌تواند از این پرسشنامه کسب کند ۳۰۰ و کمترین نمره ۶۰ است. با توجه به چگونگی ایجاد هر یک از حالت‌های چهارگانه برای آنکه فرد در حالت خوش‌بین قرار بگیرد باید دارای نمره بالا در شیفتگی و نمره پایین در رهایی از شیفتگی باشد، در حالت دوسوگرا باید هر دو نمره شیفتگی و رهایی از شیفتگی در سطح بالایی باشد و در حالت واقع‌گرا باید هر دو نمره شیفتگی و رهایی از شیفتگی در سطح پایینی باشد و در حالت بی‌ارزش‌ساز باید نمره شیفتگی پایین و نمره رهایی از شیفتگی بالا باشد (نیهیوز و همکاران، ۲۰۱۱). بر این اساس در پرسشنامه تدوین شده چنانچه نمره فرد در خرده مقیاس شیفتگی بیش از ۱۲۰ و نمره

ابزار

پرسشنامه شیفتگی و رهایی از شیفتگی: این پرسشنامه که یک ابزار خودگزارشی است توسط قاسمی، فاتحی‌زاده، احمدی، اعتمادی و نقوی در سال ۱۳۹۸ و به منظور مکانیابی افراد در حالت‌های چهارگانه ادراک همسر تدوین شد. این ابزار شامل دو خرده مقیاس شیفتگی و رهایی از شیفتگی است که هر کدام شامل ۳۰ گزینه است. بدین ترتیب کل پرسشنامه مشکل از ۶۰ گزینه است که طبق طیف لیکرت ۵ نمره‌ای و از نمره ۱ (کاملاً مخالفم) تا نمره ۵ (کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. بدین ترتیب بیشترین نمره در هر خرده مقیاس شیفتگی بیش از ۱۵۰ و کمترین نمره ۳۰ است. به بیان دیگر

زندگی زناشویی تان چه احساسی نسبت به خودتان دارید؟ در حال حاضر در مورد خودتان چه فکر می‌کنید؟ چه چیز باعث شده است بهاین نتیجه‌گیری در مورد خودتان برسید؟ در حال حاضر چه نقش‌ها و وظایفی را بر عهده دارید؟ نقش‌ها و وظایف خود را چگونه اولویت‌بندی می‌کنید؟ عملکرد شما در هر یک از نقش‌ها و وظایف مربوط به خودتان چگونه است؟ زمان و مکان مصاحبه با توجه به شرایط مصاحبه‌شوندگان و خواست و نظر آنها تعین می‌شد. مدت زمان هر مصاحبه با توجه به میزان همکاری مصاحبه شوندگان و مسائل مطرح شده بین ۶۰ تا ۱۰۰ دقیقه متغیر بود.

به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی قبل از شروع فرآیند پژوهش، درباره اهداف و چگونگی اجرای طرح پژوهش، اصول رازداری و محترمانه ماندن هویت و اطلاعات شرکت کنندگان و حق خروج از پژوهش در هر مرحله‌ای که شرکت کنندگان تمایل داشته باشند، اطلاعات کافی در اختیار افراد نمونه‌ها قرار گرفت. جلسات مصاحبه با آگاهی کامل مصاحبه‌شوندگان و اخذ اجازه از آنها به صورت صوتی ثبت و ضبط شد. همچنین قبل از شروع جلسات از کلیه شرکت کنندگان، رضایت‌نامه کتبی برای شرکت در طرح پژوهش دریافت شد.

جهت تحلیل داده‌ها از روش تحلیل تماثیک و مطابق با مدل ۶ مرحله‌ای براون و کلارک (۲۰۰۶) استفاده شد. بدین ترتیب که در مرحله اول با هدف آشنایی با داده‌ها و درک موثرتر اطلاعات جمع‌آوری شده، مصاحبه‌های ضبط شده، مکتوب و چندین بار مرور شد. در مرحله دوم متن به قسمت‌های معنadar کوچکتر تقسیم شده و پس از بررسی و مرور کامل ایده‌های اولیه، کدگذاری انجام شد. در مرحله سوم بر اساس کدگذاری‌های انجام شده و شباهت‌ها و تفاوت‌های بین آنها، زیرمضمون‌ها مشخص شد. در مرحله چهارم پس از بررسی ارتباط بین زیرمضمون‌ها و همخوانی یا عدم همخوانی زیرمضمون‌ها، مضمون‌های اصلی و شبکه مضماین، مشخص شد. در مرحله پنجم با توجه به معنا و مفهوم هر مضمون سعی شد نامی گویا و مناسب برای هر مضمون تعریف شود و در مرحله ششم با توجه به مضماین به دست آمده به سوالات تحقیق پاسخ داده شد و نتایج به دست آمده با نتایج تحقیقات پیشین مقایسه شد و گزارش نهایی تحقیق تدوین شد.

در خرده مقیاس رهایی از شیفتگی زیر ۶۰ باشد، فرد در حال تجربه میزان متوسطی از شیفتگی است و هرچه نمره در خرده مقیاس شیفتگی به ۱۵۰ نزدیکتر باشد و در رهایی از شیفتگی به ۳۰ نزدیکتر باشد شدت حالت خوش‌بین بیشتر است. به همین ترتیب در حالت دوسوگرا هر چه نمره دو خرده مقیاس شیفتگی و رهایی از شیفتگی به ۱۵۰ نزدیکتر باشد، فرد تجربه عمیق‌تری از حالت دوسوگرا دارد. در حالت واقع‌گرا هر چه هر دو نمره شیفتگی و رهایی از شیفتگی به ۳۰ نزدیکتر باشد فرد تجربه عمیق‌تری از حالت واقع‌گرا دارد و در حالت بی‌ارزش‌ساز هرچه نمره رهایی از شیفتگی به ۱۵۰ نزدیکتر باشد و نمره شیفتگی به ۳۰ نزدیکتر باشد، شدت حالت بی‌ارزش ساز بیشتر خواهد بود.

ضریب آلفای کرونباخ خرده مقیاس شیفتگی توسط محققین، معادل ۰/۹۴ و ضریب آلفای خرده مقیاس رهایی از شیفتگی معادل ۰/۹۲ محاسبه شد. ضریب بازآزمایی پرسشنامه پس از اجرای مجدد پرسشنامه با فاصله دو هفته، معادل ۰/۹۳ محاسبه شد. به منظور بررسی درستی آزمایی همزمان این پرسشنامه، همبستگی این پرسشنامه با مقیاس سرخوردگی زناشویی (کایزر، ۱۹۹۶) محاسبه شد. بدین ترتیب که همبستگی خرده مقیاس سرخوردگی زناشویی با خرده مقیاس شیفتگی معادل ۰-۰/۹۰ و با خرده مقیاس رهایی از شیفتگی معادل ۰/۸۸ (معنادار در سطح ۰/۰۱ < P) محاسبه شد. ضریب آلفای کرونباخ خرده مقیاس شیفتگی و رهایی از شیفتگی در تحقیق حاضر به ترتیب معادل ۰/۹۵ و ۰/۹۰ محاسبه شد.

مصاحبه نیمه ساختاریافته: ابزار دومی که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفت مصاحبه نیمه ساختاریافته بود که دارای ۶ سؤال اصلی بود که از همه مصاحبه‌شوندگان پرسیده می‌شد. اما در جهت تکمیل روند تحقیق و بررسی عمیق‌تر تجربه مصاحبه‌شوندگان از سوالات پیش‌برنده نظری لطفاً مثال بزنید؟ مقصودتان چیست؟ چطور بهاین نتیجه رسیده‌اید؟ نیز استفاده می‌شد. جهت تأمین امنیت و آرامش روانی مصاحبه‌شوندگان، مصاحبه با سوالات کلی نظری ویژگی‌های دموگرافیک مصاحبه‌شوندگان مانند سن، تحصیلات و شغل که زمینه را برای پرسش سوالات اصلی فراهم می‌کرد، شروع می‌شد و در ادامه سوالات اصلی پرسیده می‌شد که زیر نظر اساتید راهنمای و مشاور تدوین شده بود و به بررسی تجربه‌های عمیق خود پنداشت و عملکرد افراد در حالت‌های چهارگانه می‌پرداخت. سوالات مطرح شده به شرح زیر بود: در حال حاضر با توجه به

که عبارت بودند از خودپنداشت مقایسه‌ای مثبت و خودپنداشت بازخورده مثبت.

۱. خودپنداشت مقایسه‌ای مثبت: یکی از مهمترین منابع ایجاد یا گسترش حالت خوش‌بین نتایج مثبت مقایسه‌های پی در پی است که توسط زنان صورت می‌گیرد. این مقایسه‌ها شامل مقایسه همسر با همسر ایده‌آل ذهنی، مقایسه همسر با سایر مردان و مقایسه وضعیت خود با سایر زنان است. نتایج مثبت این مقایسه‌ها نه تنها در ایجاد حالت خوش‌بین مؤثر است بلکه در ایجاد یا تقویت خودپنداشت مثبت فرد نیز مؤثر است. کلیه مصاحبه‌شوندگان نخست خود را با همسر مقایسه می‌کردند و در این مقایسه یا خود را شیوه همسر ایده‌آل می‌دانستند که این مورد به تعامل و باور آنها به ایده‌آل بودن خود آنها نیز اشاره داشت و یا همسر را بهتر از خود ارزیابی می‌کردند که این امر نیز باعث ایجاد حس غرور و افتخار به سبب داشتن داشتن همسری ایده‌آل می‌شد که ایجاد یا تقویت خودپنداشت مثبت فرد را به دنبال داشت. مصاحبه شونده شماره ۵، ۲۲ ساله با ازدواجی با طول مدت ۱ سال گفت: "داشتن یه همسر فوق العاده باعث افتخاره آدمه، باعث میشه جلوی دیگران سریاند باشی." در مرحله بعد زنان مصاحبه‌شونده خود را با سایر زنان مقایسه می‌کردند و اولین موردی که در این مقایسه مدنظر قرار می‌گرفت زندگی زناشویی بود. نتایج این مقایسه موجب تقویت باور خوشبخت‌تر بودن، خوش شانس‌تر بودن، شایسته‌تر بودن و لائق‌تر بودن خود نسبت به سایر زنان بود که نشان‌دهنده وجود خودپنداشت مثبت در این زنان بود. مصاحبه شونده شماره ۱، ۲۵ ساله با ازدواجی با طول مدت ۱ سال گفت: "من خیلی خوش شانسم شوهر خیلی خوبی پیدا کردم، هیچ‌کدام از دوستان چنین شناسی نداشتند".

۲. خودپنداشت بازخورده مثبت: یکی دیگر از منابع تأمین خودپنداشت در زنان، بازخورده بود که از جانب دیگران دریافت می‌کردند. در وهله اول بازخورد دریافتی از طرف همسر که عموماً نیز بازخورده مثبت بود، نقش بسزایی در ایجاد خودپنداشت مثبت مصاحبه‌شوندگان داشت. مصاحبه شونده شماره ۴، ۲۸ ساله با ازدواجی با طول مدت ۲ سال گفت: "تعریفای شوهرم باعث شد خودبازاریم بیشتر بشه، تا قبل از اون کسی اینطوری از من تعریف نکرده بود." از طرف دیگر بازخوردهای دریافت شده از طرف دوستان و تأیید ازدواج و همسر و همچنین بازخوردهای دریافت

جهت اطمینان از درستی آزمایی و قابلیت اعتماد داده‌های کفی از چهار شاخص اعتبار گوبا و لینکلن (۱۹۹۶) یعنی باورپذیری^۱، تأییدپذیری^۲، اطمینان‌پذیری^۳ و انتقال‌پذیری^۴ استفاده شد. بدین ترتیب که جهت افزایش باورپذیری یافته‌ها و بالا بردن صحبت اطلاعات به دست آمده، سعی شد درگیری بلندمدت محقق با موضوع پژوهش و مصاحبه‌شوندگان رعایت شد به طوری که جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها ۸ ماه به طول انجامید. همچنین برای اطمینان از تطابق کدگذاری‌های انجام‌شده با منظور و هدف مصاحبه شوندگان، متن کدگذاری شده در اختیار مصاحبه‌شوندگان قرار گرفت و چنانچه عدم تطابق وجود داشت، اصلاح شد. جهت افزایش تأییدپذیری، سعی شد تمامی مراحل تحقیق مانند فرآیند جمع‌آوری داده‌ها و چگونگی تحلیل و تفسیر آنها به همراه مدارک و مستنداتی نظیر نظر صوت و متن مصاحبه به‌طور کامل ثبت و گزارش شود. به منظور افزایش اطمینان‌پذیری، متن مصاحبه‌ها در اختیار همکاران محقق و دو نفر آشنا به روش تحقیق کیفی قرار گرفت و کدگذاری‌ها مقایسه و تغییرات مناسب اعمال شد. به منظور افزایش انتقال‌پذیری سعی شد حداقل تنواع ویژگی‌های جمعیت شناسی نظیر سن، تحصیلات، مدت زندگی مشترک و تعداد فرزندان، رعایت شود.

یافته‌ها

تحقیق حاضر با هدف واکاوی و مقایسه خودپنداشت و عملکرد زنان متأهل در چهار گروه خوش‌بین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی‌ارزش‌ساز انجام شد. تجزیه و تحلیل مصاحبه‌های انجام شده در جهت شناسایی و مقایسه خودپنداشت منجر به شناسایی ۵۳ کد شد، که براساس شباهت‌ها و تفاوت‌هایشان در ۱۹ زیرمضمون دسته‌بندی شدند. در ادامه، بررسی چگونگی ارتباط بین زیرمضمون‌ها منجر به شناسایی ۸ مضمون اصلی در چهار گروه شد. مضمون‌های اصلی، زیرمضمون‌ها و کدهای شناسایی شده در جدول ۲ ارائه شده است.

خودپنداشت زنان در حالت خوش‌بین

همان طور که در جدول ۲ مشخص شده است چگونگی خودپنداشت زنان در حالت خوش‌بین شامل دو مضمون اصلی بود

1. credibility

2. confirmability

3. dependability

4. transferability

رقابت داشت، از وقتی ازدواج کردم چشم نداره منو بینه همتش سعی می‌کنه با طعن، کنایه، یجوری منو ناراحت کنه ولی من می‌دونم همین از حسادته."

شده از طرف دشمنان که به عنوان حسادت و ناراحتی آنها از ازدواج موفق فرد تعبیر می‌شد، نیز در ایجاد یا تقویت خودپنداشت مثبت افراد مؤثر بود. مصاحبه‌شونده شماره ۸۴ ساله با ازدواجی با طول مدت ۳ سال گفت: "دختر یکی از اقوام‌مون خیلی با من

جدول ۲. مقایسه خودپنداشت زنان متأهل در چهار حالت خوشبین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی‌ارزش‌ساز

حال	مضمون	زیرمضمون	کدهای مفهومی
خوشبین	من در مقایسه با همسر ایده‌آل	من شیوه همسر ایده‌آل	من دارای همسر ایده‌آل بهتر از خود
مثبت	من در مقایسه با زنان دیگر	من خوب‌بخت تر	من خوب‌بخت
خودپنداشت بازخورده	من مثبت بازخوردیافته از همسر	من خواستنی	من محبوب
مثبت	من مثبت بازخورد یافته از دوستان	من انتخاب شده	من انتخاب شده
خودپنداشت سردگم	من مثبت بازخورد یافته از دشمنان	من تحسین شده	من تحسین شده
خودپنداشت متغیر	من مثبت بازخورد یافته از ناتوان	من زرنگ	من زرنگ
دوسوگرا	خودپنداشت ناتوان	من تائید شده	من تائید شده
خودپنداشت نفرت‌انگیز	خودپنداشت متزلزل	من آرزو شده	من آرزو شده
واقع‌گرا	خودپنداشت متأثر از ویژگی‌های فردی	من مورد حسادت	من مورد حسادت
افزایش قدرت منابع فردی	خودپنداشت متأثر از نقش‌ها	من مورد رقابت	من مورد رقابت
بر منابع زوجی در تغذیه	خودپنداشت متأثر از رابطه با سایرین	من برنده	من برنده
خودپنداشت تعريف نشده	خودپنداشت متأثر از انتظارات اجتماعی	من همسر کیست؟	من همسر کیست؟
خودپنداشت متغیر	خودپنداشت متأثر از طرف یک همسر ایده‌آل	در کنار این همسر در آینده که خواهم بود؟	در کنار این همسر در آینده که خواهم بود؟
خودپنداشت سردگم	خودپنداشت متأثر از مدعی	خودپنداشت مثبت با قضاوت مثبت درباره همسر	خودپنداشت مثبت با قضاوت منفی درباره همسر
خودپنداشت متغیر	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های اجتماعی	من ناتوان در تحلیل شرایط	من ناتوان در تحلیل شرایط
خودپنداشت نفرت‌انگیز	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های اجتماعی	من ناتوان در تصمیم‌گیری	من ناتوان در تصمیم‌گیری
دوسوگرا	خودپنداشت نفرت‌انگیز	من ناتوان در برابر احساسات	من ناتوان در برابر احساسات
خودپنداشت سردگم	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های اجتماعی	من مترزلول در ارزش‌های ایم	من مترزلول در ارزش‌های ایم
واقع‌گرا	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های اجتماعی	من مترزلول در معیارهای ایم	من مترزلول در معیارهای ایم
افزایش قدرت منابع فردی	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	من مترزلول در انتظارات ایم	من مترزلول در انتظارات ایم
بر منابع زوجی در تغذیه	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	من مترزلول در آرزوهای ایم	من مترزلول در آرزوهای ایم
خودپنداشت متغیر	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	عدم ایده‌آل‌سازی خود به سبب انتخاب کردن یک همسر ایده‌آل	عدم ایده‌آل‌سازی خود به سبب انتخاب کردن یک همسر ایده‌آل
خودپنداشت سردگم	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	عدم بی‌ارزش‌سازی خود به سبب انتخاب کردن یک همسر بی‌ارزش	عدم بی‌ارزش‌سازی خود به سبب انتخاب کردن یک همسر بی‌ارزش
خودپنداشت متغیر	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	عدم ایده‌آل‌سازی خود به سبب انتخاب کردن یک همسر ایده‌آل	عدم ایده‌آل‌سازی خود به سبب انتخاب کردن یک همسر ایده‌آل
خودپنداشت سردگم	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	عدم بی‌ارزش‌سازی خود به سبب انتخاب کردن یک همسر ایده‌آل	عدم بی‌ارزش‌سازی خود به سبب انتخاب کردن یک همسر ایده‌آل
خودپنداشت متغیر	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	من مثبت نشأت گرفته از ویژگی‌های مثبت (جدایت ظاهری، موقعیت مالی، اجتماعی و...)	من مثبت نشأت گرفته از ویژگی‌های مثبت (جدایت ظاهری، موقعیت مالی، اجتماعی و...)
خودپنداشت سردگم	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	من منفی نشأت گرفته از ویژگی‌های منفی (وضعیت ظاهری، وضعیت مالی، وضعیت شغلی و...)	من منفی نشأت گرفته از ویژگی‌های منفی (وضعیت ظاهری، وضعیت مالی، وضعیت شغلی و...)
خودپنداشت سردگم	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	من مثبت نشأت گرفته از ارزیابی مثبت خود در نقش‌ها (نقش‌های والدی، فرزندی، شغلی، تحصیلی و...)	من مثبت نشأت گرفته از ارزیابی منفی خود در نقش‌ها (نقش‌های والدی، فرزندی، شغلی، تحصیلی و...)
خودپنداشت سردگم	خودپنداشت متأثر از ارزش‌های ایم	من منفی نشأت گرفته از ارزیابی منفی خود در نقش‌ها (نقش‌های والدی، فرزندی، شغلی، تحصیلی و...)	من منفی نشأت گرفته از ارزیابی منفی خود در نقش‌ها (نقش‌های والدی، فرزندی، شغلی، تحصیلی و...)

جدول ۲. مقایسه خودپنداشت زنان متأهل در چهار حالت خوشبین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی‌ارزش‌ساز

حالات	مضمون	زیرمضمون	کدهای مفهومی
		سایرین	من منفی نشأت گرفته از ارزیابی منفی خود در رابطه با سایرین
		من در مقایسه با همسر	برتر پنداری خود از همسر
		بی‌ارزش	متفاوت پنداری خود از همسر
	خودپنداشت مقایسه‌ای		من بدبوخت
	منفی	من بی‌ارزش در مقایسه با	من بدشانس
	منفی	سایر زنان	من نادان
بی‌ارزش ساز	خودپنداشت بازخورده	من منفی بازخورد یافته از همسر	من فریب خورده
	منفی	من منفی بازخورد یافته از دوستان	من تحقیر شده
	منفی	من منفی بازخورد یافته از دشمنان	من توهین شده
	منفی		من بر عرب
	خودپنداشت بازخورده		من حیف شده
	منفی		من مظلوم
	منفی		من مورد ترحم
	منفی		من شکست خورده
	منفی		من مجازات شده
	منفی		من لایق بدبوختی

همسری که ایده آل نیست و کم کردن از شدت غم و اندوه ناشی از ایده‌آل نبودن همسر صورت می‌گرفت همه در قالب خودپنداشت نفرت انگیز دسته‌بندی می‌شد؛ زیرا کلیه مصاحبه‌شوندگان با انجار و تأسف تمام در مورد ناتوانی‌ها و تزلزل‌های خود در زمینه زندگی زناشویی‌شان حرف می‌زدند. مصاحبه‌شونده شماره ۷، ۲۶ ساله با ازدواجی با طول مدت ۲ سال گفت: "از خودم بدم می‌آدم که نمی‌تونم جلوی حس دوست داشتم را بگیرم و به خودم بقبول‌انم که این آدم فرد مناسبی نیست، به جاش مدام دارم ارزش‌هام را تغییر می‌آدم این فرد هماهنگ بشه و خودم را گکول بنزم که این آدم، آدم خوبیه".

خودپنداشت زنان در حالت واقع‌گرا

خودپنداشت زنان در حالت واقع‌گرا شامل دو مضمون اصلی بود که عبارت بودند از:

۱. کمنگک شدن نفوذ همسر در خودپنداشت فرد: از آنجا که در این حالت، هسر به عنوان یک فرد معمولی با خوبی و بدی‌های خاص خود ارزیابی می‌شود پس توانایی چندانی در تضعیف یا تقویت خودپنداشت فرد نداشت. به همین ترتیب انتخاب شدن از طرف یک فرد معمولی نیز نه سبب افتخار فرد بود و نه سبب تحریر فرد و این امر نیز تأثیر چندانی در خودپنداشت فرد نداشت. مصاحبه‌شونده شماره ۱، ۲۸ ساله با ازدواجی با طول مدت ۵ سال گفت:

خودپنداشت زنان در حالت دوسوگرا

خودپنداشت زنان در حالت دوسوگرا شامل دو مضمون اصلی بود که عبارت بودند از:

۱. خودپنداشت سردرگم: نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها در این بخش از تحقیق نشان داد شناخت از همسر نقش بزرگی در خودپنداشت زنان بازی می‌کند. سردرگمی در شناخت همسر موجب می‌شد فرد حتی در تعریف خود نیز دچار مشکل شود؛ چرا که نمی‌توانست تشخیص دهد آیا همسر فرد ارزشمندی شده است یا نه و در آینده کنار این شخص چه تغییراتی خواهد داشت. از طرف دیگر تغییر خودپنداشت همراه با تغییر ارزیابی از همسر نیز یکی دیگر از عواملی بود که باعث سردرگمی بیشتر افراد در خودپنداشت می‌شد. مصاحبه‌شونده شماره ۵، ۲۳ ساله با ازدواجی با طول مدت ۱ سال گفت: "یه روز که خوبی‌های شوهرم را می‌بینم حالم خوبی و به خودم افتخار می‌کنم روز بعد که بدیاش را می‌بینم، به خودم لعن و نفرین می‌کنم که چقدر عقلمن کم بوده که با این آدم ازدواج کردم."
۲. خودپنداشت نفرت‌انگیز: ناتوانی در تحلیل شرایط زندگی زناشویی، ناتوانی در تصمیم‌گیری و ناتوانی در برابر احساسات مثبت نسبت به همسر که توجیه عقلانی ندارد از یک طرف و تزلزل در ارزش‌ها، معیارها، آرزوها و انتظارات که گاهی در جهت تأیید

ترتیب دیگرانی نیز که شاهد زندگی آشفته افراد در حالت بی ارزش هستند نیز مسلمان بازخوردهای منفی نسبت به فرد و همسرش خواهند داشت که همه این موارد به ایجاد یا تقویت خودپنداشت منفی فرد منجر خواهد شد. مصاحبه‌شونده شماره ۸ ۲۳ ساله با ازدواجی با طول مدت ۱ سال گفت: "از بس از طرف خونروادم سرزنش شدم و گفتند تقصیر خودت بود نتوانستی به انتخاب خوب داشته باشی، بعدم نتوانستی زندگیت را حفظ کنی، دیگه واقعاً به خودم و عقلمنشک کردم."

واکاوی عملکرد زنان متأهل در حالت‌های خوش‌بین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی‌ارزش‌ساز

تعزیه و تحلیل مصاحبه‌های انجام شده در جهت شناسایی و مقایسه عملکرد زنان در نقش‌ها و وظایف، منجر به شناسایی ۳۳ کد شد. مقایسه کدهای به دست آمده و بررسی میزان هماهنگی و عدم هماهنگی آنها با یکدیگر منجر به شناسایی ۱۶ زیرمضمون شد و در انتهای بررسی روابط بین زیرمضمون‌ها منجر به شناسایی ۸ مضمون اصلی شد که در جدول ۳ به آنها اشاره شده است.

عملکرد زنان در حالت خوش‌بین

برطبق یافته‌های ارائه شده در جدول ۳، چگونگی عملکرد زنان در نقش‌ها و وظایفشان در حالت خوش‌بین شامل دو مضمون اصلی بود که عبارت بودند از:

۱. تعریف نقش‌ها و وظایف در سایه نقش همسری: در این حالت کلیه امور زندگی در سایه همسر، تعریف و تبیین می‌شد و نقش‌ها و وظایف نیز از این روند مستثنا نبود. بدین ترتیب که کلیه نقش‌ها و وظایف به دو دسته تقسیم می‌شدند؛ نقش‌های همسرانه که مربوط به همسر و زندگی زناشویی بود و نقش‌های غیرهمسرانه نظر نقش‌های فردی و نقش‌های اجتماعی. مصاحبه‌شونده شماره ۱۲ ۲۵ ساله با ازدواجی با طول مدت ۱ سال گفت: "بینید وقتی میخواهم کارها و وظایفم را بررسی کنم با خودم می‌گم این به زندگی زناشویی و همسرداری من مربوط می‌شه یا نه، یجورایی وظایف همسرداری من یک طرف قرار می‌گیره و بقیه مسائل و وظایف باقی مانده هم یک طرف دیگه."

۲. همسرمحوری در اینگاه نقش‌ها و وظایف: نه تنها نقش‌ها و وظایف در سایه وجود همسر تعریف می‌شد، بلکه چگونگی عملکرد فرد در این نقش‌ها و وظایف نیز تحت تأثیر شیفتگی نسبت به همسر قرار می‌گیرد. بطوريکه طبق گزارش ۱۲ نفر از مصاحبه

شوهر من به آدم معمولیه، چیز خاصی نداره که من بخواهم بخطاطرش به خودم افتخار کنم ولی از داشتن احساس تحفیر هم نمی‌کنم، فوقش فکر می‌کنم منم مثل اون یه آدم معمولی ام."

۲. افزایش قدرت منابع فردی بر منابع زوجی در تغذیه خودپنداشت: در این حالت اغلب زنان مصاحبه‌شونده به جای آنکه بیشتر بر ویژگی‌های همسر و زندگی زناشویی خود تأکید کنند، از منابع فردی و توانایی‌ها و ضعف‌های خود در جهت توصیف خود استفاده می‌کردند. مصاحبه‌شونده شماره ۹ ۲۶ ساله با ازدواجی با طول مدت ۴ سال گفت: "خوب من زندگی زناشویی آنچنانی ندارم ولی تویی تحصیل خیلی موقتم، فکر می‌کنم مادر خوبی هم هستم، همه تلاش‌م را می‌کنم که بچه‌های خوبی تربیت کنم."

خودپنداشت زنان در حالت بی‌ارزش‌ساز

خودپنداشت زنان در حالت بی‌ارزش‌ساز شامل مضامین زیر بود:

۱. خودپنداشت مقایسه‌ای منفی: همانگونه که در حالت خوش‌بین نتایج مثبت مقایسه خود با همسر و دیگران باعث ایجاد یا تقویت خودپنداشت مثبت می‌شد، در حالت بی‌ارزش‌ساز نتایج منفی این مقایسه‌ها باعث ایجاد یا تقویت خودپنداشت منفی در زنان مصاحبه‌شونده شده بود. از آنجا که در این حالت کلیه ویژگی‌های مثبت همسر نادیده گرفته می‌شود و در ارزیابی نکات منفی همسر نیز اغراق می‌شود، پس نتایج مقایسه خود با همسر همواره به نفع خود خواهد بود و همسر فردی پایین تر از خود و یا متفاوت با خود ارزیابی می‌شود که انتخاب شدن از طرف وی و یا انتخاب وی نشانه بدشانسی، حماقت، فریب خوردگی، نادانی و بی‌ارزشی فرد تلقی می‌شود که همه این موارد نشان‌دهنده خودپنداشت منفی فرد است. به همین ترتیب مقایسه خود گرفتار همسر نامناسب با دیگرانی که در ظاهر از همسر و زندگی زناشویی مناسی برخوردارند، باعث افزایش احساس منفی فرد نسبت به خود، همسر و زندگی زناشویی خواهد شد. مصاحبه‌شونده شماره ۲ ۲۷ ساله با ازدواجی با طول مدت ۶ سال گفت: "گاهی فکر می‌کنم من اگر شانس داشتم گرفتار نامردی مثل شوهرم نمی‌شدم حتی فکر می‌کنم شاید عیب از خودم بوده که اون نصیبم شده، شاید لیاقتم واقعاً همین بوده."

۲. خودپنداشت بازخوردهای منفی: حالت بی‌ارزش‌ساز با افزایش تعارضات زوجین و افزایش خشم و نفرت آنها نسبت به یکدیگر همراه است. در چنین وضعیتی مشخص است که بازخوردهای که زوجین از یکدیگر دریافت می‌کنند نیز منفی خواهد بود. به همین

در همسرداریم کم نگذارم شوهرم برام خیلی اهمیت داره، دلم نمی‌خواهد چیزی باعث بشه از دستش بشد." مصاحبه‌شونده شماره ۶، ۲۱ ساله با ازدواجی با طول مدت ۲ گفت: "یکم نمراتم افت کرده، درست حواس‌مو نمی‌تونم جمع کنم، گاهی هم که کارای خونه و شوهرم مونده باشه غیبت می‌کنم و در کلاس‌ام شرکت نمی‌کنم."

شوندگان اجرای بی کم و کاست وظایف و نقش‌های مربوط به همسر، بخش مهمی از دغدغه‌های ذهنی فرد را تشکیل می‌داد و رسیدگی به این نقش‌ها یا مشغولیت ذهنی به همسر، گاهی باعث نقصان در سایر عملکردهای فرد می‌شد. مصاحبه‌شونده شماره ۱۴، ۲۹ ساله با ازدواجی با طول مدت ۱ سال گفت: "خیلی سعی می‌کنم

جدول ۳. مقایسه عملکرد زنان متأهل در چهار حالت خوشبین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی‌ارزش‌ساز

حالت	مضمون	زیر مضامون	کدهای مفهومی
خوشبین	همسر محوری در تعریف	عملکردهای مرتبط با همسر	نقش‌ها و وظایف مربوط به همسر
	نقش‌ها و وظایف	عملکردهای نامرتبط با همسر	نقش‌ها و وظایف
	همسر محوری در ایفای	نهایی خواهی گرایی در انجام وظایف	تلاش‌های خودانگیخته در جهت ارائه بهترین عملکرد
	نقش‌ها و وظایف	همسری	جمع آوری اطلاعات در جهت بهبود پیشیندن به عملکردها
	غيرهمسرانه	نقسان‌های گاه و بیگاه در عملکردهای	وحشت از وجود نقصان در عملکردهای همسرانه
	نقصان در انجام وظایف	نقصان در عملکرد به سبب آشفتگی	نقصان در سایر وظایف به سبب اولویت یابی همسر و وظایف همسری
	عملکردهای آشفته فردی	ذهنی	اختلال در انجام وظایف غیرهمسرانه به سبب مشغولیت ذهنی به همسر
	نقصان در عملکرد به سبب کاهش انرژی	جسمی و روانی	ناتوانی در تمکن قوای ذهنی
	نقصان در عملکرد به سبب دوسوگرا	نقصان در عملکرد به سبب همسری	ناتوانی در حل مسئله و تصمیم‌گیری
	عملکردهای آشفته همسران	نسبت به وظایف و نقش همسری	ناتوانی جسمی مانع از عملکرد کامل
دوسوگرا	عملکردهای آشفته همسران	آشفتگی عملکردی دائمی یا ادواری	آشفتگی روانی مانع از عملکرد کامل
	تعريف نقش همسری به عنوان یکی از نقش‌های فرد	تعییف نقش همسری به عنوان یکی از نقش‌های فرد	تردید در موظف دانستن خود نسبت به وظایف همسری
	شیفتگی و رهایی از شیفتگی	اویوت یابی نقش‌ها و وظایف با توجه به نیازهای شخصی، زوجی و خانوادگی	تردید در لیاقت همسر در دریافت حقوق همسری
	پرونگ شدن نقش انگیزه در	پرونگ شدن نقش انگیزه در	نقصان دائمی در عملکرد به سبب ناهمانگی شناخت و هیجان
	کیفیت عملکردها	عملکردهای گرفتار روزمره‌گی	نقصان ادواری در عملکرد به سبب نوسان توجه از نکات مثبت به نکات منفی و برعکس
	نقصان در عملکردهای فردی	نقصان در عملکردهای فردی	عدم افراد و تغیریت در عملکرد در نقش و وظایف همسری
	عملکردهای فردی دوگانه	تلash در جهت بهبود عملکردهای فردی	عدم تأثیرگذاری یا تأثیرگذاری اندک عملکرد در نقش همسری در سایر نقش‌ها
	نقصان در عملکردهای هدفمند	عملکردهای هدفمند	تغییر اویوت‌ها با تغییر شرایط
	عملکردهای گرفتار روزمره‌گی	عملکردهای گرفتار روزمره‌گی	به حاشیه رفتن گاه و بیگاه نقش همسری با توجه به شرایط
	عملکردهای هدفمند	عملکردهای هدفمند	جدیت در انجام وظایف
واقع‌گرا	عملکردهای هدفمند	پرونگ شدن نقش انگیزه در	نقصان در عملکردهای دور از هدف
	کیفیت عملکردها	کیفیت عملکردها	نقصان در عملکردها به سبب عادی شدن نقش‌ها و وظایف
	عملکردهای فردی دوگانه	عملکردهای گرفتار روزمره‌گی	غلبه اجبار بر تمايل در عملکرد در نقش‌ها و وظایف
	عملکردهای فردی دوگانه	نقصان در عملکردهای فردی	ناتوانی در انجام وظایف به سبب از دست رفتن انرژی روانی و جسمی
	عملکردهای فردی دوگانه	نقصان در عملکردهای فردی	ناتوانی در انجام وظایف به سبب تغییر مسیر خشم و ناراحتی از همسر به خود
	عملکردهای هدفمند	تلash در جهت بهبود عملکردهای فردی	تمرکز بر اهداف و عملکردهای فردی برای فراموشی دردهای زندگی مشترک
	عملکردهای هدفمند	عملکردهای هدفمند	تلash برای جبران نفایض زندگی مشترک با دستاوردهای فردی
	عملکردهای هدفمند	عملکردهای هدفمند	موظف ندانستن خود در عمل کردن به وظایف همسری
	عملکردهای هدفمند	عملکردهای هدفمند	لایق ندانستن همسر به جهت دریافت حقوق همسری
	عملکردهای هدفمند	عملکردهای هدفمند	انتقام از همسر با عدم انجام وظایف همسری
بی‌ارزش‌ساز	عملکردهای هدفمند	عملکردهای هدفمند	افزایش عملکردهای منفی به سبب نداشتن مهارت‌های زندگی مشترک

شخصی خود، این آشفتگی قابل تشخیص بود و هم در عملکرد خود در نقش‌ها و وظایفی که در قبال همسر بر عهده داشتند؛ اما دلایل این آشفتگی در نقش‌های فردی و نقش‌های همسری متفاوت

عملکرد زنان در حالت دوسوگرا در این حالت بطور کلی زنان گرفتار آشفتگی در عملکرد بودند؛ بطوری که هم در وظایف و نقش‌های مربوط به زندگی

عملکرد زنان در حالت واقع گرا

چگونگی عملکرد زنان در حالت واقع گرا شامل مضامین زیر
بود:

۱. عملکردهای فارغ از شیفتگی و رهایی از شیفتگی: طبق گزارش ۱۱ نفر از مصاحبه‌شوندگان در این حالت مانند حالت خوش‌بین همسر مرکز توجه فرد نیست، بدین ترتیب نقش همسری نیز به عنوان یکی از نقش‌هایی که فرد در زندگیش بر عهده دارد، تعریف می‌شود که از توانایی کمرنگ کردن سایر نقش‌ها و وظایف برخوردار نیست. همچنین از آنجا که شیفتگی و رهایی از شیفتگی در این حالت بسیار پایین است، نمی‌توانند در تعیین اولویت نقش‌ها و وظایف سهمی داشته باشند و اولویت نقش‌ها با توجه به نیازها تعیین می‌شود که می‌توانند با توجه به شرایط مختلف تغییر کند و حتی این احتمال هم وجود دارد که نقش همسری با توجه به اولویت یافتن سایر نقش‌ها به حاشیه رانده شود و عملکرد فرد در این زمینه دچار اختلال گردد. مصاحبه‌شوندۀ شماره ۱۱، ۲۶ ساله با ازدواجی با طول مدت ۱ سال گفت: "من فقط ازدواج کردم، قرار نیست بقیه زندگیم را تعطیل کنم به شوهرم گفتم من کار و تحصیل را خیلی دوست دارم و حاضر نیسم بعد از ازدواجم اونا را بگذارم کنار."

۲. پررنگ شدن نقش انگیزه در کیفیت عملکردها: انگیزه در چگونگی عملکرد افراد در حالت واقع گرا نقش مهمی را ایفا می‌کند. بخشی از زنان مصاحبه‌شوندۀ در این حالت خود را به یک زندگی روزمره محدود کرده بودند طوری که غیر از گذران امور روزمره، هدف و انگیزه دیگری را دنبال نمی‌کردند. طبق گزارش ۵ نفر از زنانی که در این وضعیت قرار گرفته بودند، عادی شدن امور روزانه گاهی باعث نقصان در عملکرد آنها و یا تبدیل وظایف روزانه به یک تکلیف اجباری شده بود که با زجر و نفرت همراه بود. در عوض ۷ نفر از زنانی که اهداف مختلفی را برای خود تعریف کرده بودند با جدیت زیاد به انجام وظایف خود پرداخته بودند طوری که گاهی پاییندی زیاد به این اهداف باعث نقصان در عملکرد آنها در سایر جنبه‌های زندگیشان شده بود. مصاحبه‌شوندۀ شماره ۱۴، ۲۹ ساله با ازدواجی با طول مدت ۴ سال گفت: "کارم را خیلی دوست دارم، کارم بهم ارزشی میده، اگر کارم را نداشتم شاید مثل خیلی دیگه از خانومایی که می‌شناسم افسرده شده بودم."

بود که در ادامه با توجه به مضامین شناسایی شده به تشریح این تفاوت‌ها پرداخته می‌شود.

۱. عملکردهای آشته فردی: طبق گزارش ۸ نفر از مصاحبه‌شوندگان، در این حالت عملکرد فرد در قبال وظایف نظری وظایف شغلی، تحصیلی، فرزندی و... دچار نقصان شده بود. علت این امر را می‌توان به آشته‌گی ذهنی ناشی از حالت دوسوگرا و ناتوانی در تمرکز حواس و حل مسئله دانست که باعث می‌شود فرد نتواند از تمام توان ذهنی خود استفاده کند. از طرف دیگر این آشته‌گی‌های شناختی، هیجانی و رفتاری فرد، باعث تحلیل رفتن توان جسمی و روانی می‌شود که در عملکرد فرد اختلال ایجاد می‌کند. مصاحبه‌شوندۀ شماره ۹، ۲۷ ساله با ازدواجی با طول مدت ۳ سال گفت: "اونقدر اضطراب دارم که نمی‌تونم هیچ کاریم را درست انجام بدم، همچنین، فکر اینکه شوهرم اونی نباشه که من فکر می‌کرم و عاشقش بودم، منواز پا در میاره."

۲. عملکردهای آشته همسرانه: عملکرد زنان در قبال همسر در حالت دوسوگرا به چندین صورت دچار نقصان شده بود. در صورت اول، ناتوانی فرد در شناخت کامل همسر و مناسب یا نامناسب دانستن وی باعث تردید فرد در موظف بودن خود به انجام وظایف همسری و محق دانستن همسر در دریافت حقوق همسری شده بود که این امر باعث اختلال در انجام وظایف همسرانه می‌شد. در صورت دوم، ناهمانگی شناخت، هیجان و رفتار باعث آشته‌گی عملکرد فرد در قبال همسرش می‌شد؛ بدین شکل که با وجود هیجانات مثبت نسبت به همسر، شناخت مثبت از همسر دچار نقصان می‌شد و این ناهمانگی، در رفتار و عملکرد فرد نسبت به همسرش نیز خود را نشان می‌داد. از طرف دیگر تمرکز بر نکات مثبت همسر در یک محدوده زمانی باعث بهبود عملکرد فرد نسبت به همسرش می‌شود اما این روند ثابت نخواهد بود و با دیدن کوچکترین امر منفی، عملکرد فرد نیز دچار اختلال خواهد شد. مصاحبه‌شوندۀ شماره ۵، ۲۹ ساله با ازدواجی با طول مدت ۲ سال گفت: "وقتی یکی از شش تعریف می‌کنه می‌گم نه آدم خوبیه من حتماً اشتباه کردم، دیگه هر کاری بخواهد براش می‌کنم، حاضرم جونم براش بدم، ولی تا یه مشکلی پیش می‌ماید می‌گم نه فایده نداره هر بار دارم یه نکته منفی از شش می‌فهمم، اینجاست که دیگه بهش محل نمی‌گذارم."

چهارگانه ادراک همسر منجر به شناسایی دو مضمون اصلی خودپنداشت مقایسه‌ای مثبت و خودپنداشت بازخورده مثبت در حالت خوشبین شد، در حالت دوسوگرا دو مضمون اصلی خودپنداشت سردرگم و خودپنداشت نفرت انگیز شناسایی شد، در حالت واقع‌گرا دو مضمون اصلی کمرنگ شدن نفوذ همسر در خودپنداشت فرد و افزایش قدرت منابع فردی بر منابع زوجی در تغذیه خودپنداشت شناسایی شد و در حالت بی ارزش ساز دو مضمون اصلی خودپنداشت مقایسه‌ای منفی و خودپنداشت بازخورده منفی شناسایی شد. نتایج این بخش از تحقیق به صورت کلی نشان داد افراد در حالت خوشبین از مثبت‌ترین خودپنداشت برخوردار هستند، در حالیکه در حالت بی ارزش ساز خودپنداشت منفی تقویت می‌شود. در حالت دوسوگرا خودپنداشت از ثبات و وضوح کافی برخوردار نیست و در حالت واقع‌گرا مجموع ارزیابی فرد از موقوفیت‌ها و شکست‌ها در کلیه جنبه‌های زندگی، چگونگی خودپنداشت فرد را تعیین می‌کند.

نتایج تحقیق مک اینتاير، متینگلی و لواندوسکی (۲۰۱۷)، اورس و لوسيانو (۲۰۱۵) و اورس و راييتر (۲۰۱۴) نشان داده است خودپنداشت با تجربیات زندگی فرد و موقوفیت‌ها و شکست‌های ادراک شده در ارتباط است. نتایج تحقیق حاضر نیز نشان داد افراد در حالت خوشبین در کار تجربه حس موفقیت در زندگی زناشویی، خودپنداشتی مثبت را تجربه می‌کنند و بر عکس آن در حالت بی ارزش ساز در کار تجربه حس تلغی شکست در زندگی زناشویی، خودپنداشتی منفی را تجربه می‌کنند. به همین ترتیب در حالت واقع‌گرا نیز افراد با توجه به موقوفیت‌ها و شکست‌ها در جنبه‌های مختلف زندگی و نه تنها زندگی زناشویی، خودپنداشتی مثبت یا منفی را تجربه می‌کنند. بدین ترتیب نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات مطرح شده هماهنگ بود. در همین راستا نتایج تحقیق ليري (۲۰۱۲)، متینگلی و لواندوسکی (۲۰۱۳)، اورس و لوسيانو (۲۰۱۵) و واگر، بکر، لودک و تراتوين (۲۰۱۵) نشان داده است که روابط نزدیک عامل مرکزی در تعیین خودپنداشت است. روابط عاشقانه باعث تغییرات مثبتی در خودپنداشت می‌شود در حالی که احساس طرد شدن، از دست دادن صمیمیت و همراهی، آشتگی هیجانی و رویدادهای تنش‌زاibi چون جدایی و طلاق باعث افزایش خودپنداشت منفی می‌شود. این نتایج، با نتایج تحقیق حاضر در زمینه تقویت خودپنداشت مثبت در حالت خوشبین و

عملکرد زنان در حالت بی ارزش ساز

چگونگی عملکرد زنان در حالت بی ارزش ساز شامل مضامین زیر بود:

۱. عملکردهای فردی دوگانه: تجزیه و تحلیل نتایج نشان داد زنان در این حالت عملکردهای دوگانه‌ای از خود نشان می‌دهند. در یک وضعیت به سبب شناخت‌ها، هیجانات و تعاملات منفی مختص حالت بی ارزش ساز، توانایی انجام صحیح وظایف و نقش‌ها از دست رفته و فرد در عملکرد خود دچار نقصان می‌شود. در وضعیت دوم بسیاری از زنان به سبب فراموشی خلاهای زندگی زناشویی و یا برای جبران کمبودها و نقایص زندگی زناشویی، خود را به عملکرد موثر در وظایف و نقش‌های پایین‌مد می‌کنند که می‌تواند برای زندگی شخصی آنها مفید باشد. مصاحبه‌شونده شماره ۵، ۳۰ ساله با ازدواجی با طول مدت ۶ سال گفت: "هیچ کاری را نمی‌تونم درست انجام بدم، هیچ انگیزه‌ای بر ام نمونده من زندگیم دیگه ناید شده برای چی باید تلاش کنم." مصاحبه‌شونده شماره ۱۲، ۲۵ ساله با ازدواجی با طول مدت ۵ سال گفت: "برای لجه‌بازی با شوهرم که شده دارم درس می‌خونم، دنبال کارم می‌گردم، می‌خوام بهش ثابت کنم حتی اگر او نم خواهد من بهترین زندگی را برای خودم فراهم می‌کنم."

۲. نقصان در عملکردهای همسرانه: این زیرمضمون در گزارش کلیه مصاحبه‌شوندگان قابل تشخیص بود. بدین ترتیب که برخی از مصاحبه‌شوندگان به دلیل نالائق داشتن همسر و موظف ندانستن خود به انجام وظایف همسری در مقابل فردی که فاقد ارزش‌های همسری است، حاضر به انجام وظایف همسری خود نبودند و عده‌ای دیگر نه تنها حاضر به انجام وظایف همسری نبودند بلکه با عملکردهای خود در جهت انتقام از همسر، باعث آزار او می‌شدند. عده‌ای دیگر نیز به سبب نداشتن مهارت‌های زندگی زناشویی و عملکردهای منفی خود باعث آزار همسر می‌شدند. مصاحبه‌شونده شماره ۷، ۲۸ ساله با ازدواجی با طول مدت ۴ سال گفت: "دیگه حوصله ندارم به حرفاش گوش بدم، هر چی می‌گه منم جوابشو میدم، هر کاری اون بکنه منم یه عکس العمل بدترنشون میدم."

بحث و نتیجه‌گیری

تحقیق حاضر با هدف واکاوی خودپنداشت و عملکرد زنان متأهل در حالت‌های چهارگانه خوشبین، دوسوگرا، واقع‌گرا و بی ارزش ساز انجام شد. بررسی کیفی خودپنداشت در حالت‌های

در حالت واقع‌گرایی، فرد نسبت به اکثر ویژگی‌های مثبت و منفی همسر مطلع است و این ویژگی‌ها را پذیرفته است. در این حالت همسر نقش چندانی در تعیین مثبت یا منفی بودن خودپنداشت مصاحبه‌شوندگان ندارد. در اصل می‌توان گفت در این گروه همسر و زندگی زناشویی منع اصلی تأمین خودپنداشت نیست و در عوض سایر ویژگی‌ها و شرایط نظیر ویژگی‌های ظاهری، موقعیت‌های اجتماعی، اقتصادی و...، موقفیت‌ها یا شکست‌ها در نقش‌هایی نظیر نقش مادری، نقش فرزندی، نقش‌های شغلی و... و همچنین ارزیابی‌های فردی از دایره روابط اجتماعی و بازخوردهایی که از دیگرانی غیر از همسر نظیر دوستان، همکاران و سایر افراد اجتماع دریافت می‌شود، نقش بیشتری در تعیین خودپنداشت فرد دارد.

در حالت بی‌ارزش‌ساز، خودبرترپنداشی نسبت به همسر، احساس پشیمانی، شکست و فریب خوردن از همسر بی‌ارزش سازی شده، روابط نامناسب با همسر و مجادله‌های کلامی که گاه شامل توهین، تحقیر، سرزنش و ایرادگیری از یکدیگر است باعث ایجاد خودپنداشت منفی می‌شود. همچنین ابرز تأسف‌هایی که فرد از جانب سایرین به سبب همسر و زندگی زناشویی نابسامان خود دریافت می‌کند یا بر عکس طعنه، کنایه‌ها و ابراز شادمانی‌های مخفی و آشکار دشمنان در ایجاد یا تقویت خودپنداشت منفی مؤثر است. در این حالت خودپنداشت متأثر از زندگی زناشویی فرد، در بسیاری مواقع خودپنداشت فرد در سایر جنبه‌های زندگی نظیر خودپنداشت شغلی، تحصیلی، والدینی و... فرد را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

نتایج بررسی عملکرد افراد در نقش‌ها و وظایف‌شان در هر یک از حالت‌های چهارگانه که یکی دیگر از اهداف تحقیق حاضر بود منجر به شناسایی دو مضمون اصلی با نامهای تعریف نقش‌ها و وظایف در سایه نقش همسری و همسرمحوری در ایفای نقش‌ها و وظایف در حالت خوش‌بین شد، در حالت دوسوگرا، دو مضمون اصلی عملکردهای آشفته فردی و عملکردهای آشفته همسرانه شناسایی شد. در حالت واقع‌گرایی دو مضمون اصلی عملکردهای فارغ از شیفتگی و رهایی از شیفتگی و پررنگ شدن نقش انگیزه در کیفیت عملکردهای شناسایی شد و در حالت بی‌ارزش‌ساز دو مضمون اصلی عملکردهای فردی دوگانه و نقصان در عملکردهای همسرانه شناسایی شد. بطور کلی نتایج تحقیق نشان داد در حالت خوش‌بین، دوسوگرا و بی‌ارزش‌ساز عملکرد فرد در کلیه نقش‌ها و وظایف‌شان دیداً تحت تأثیر نقش همسری و میزان شیفتگی و رهایی از

تقویت خودپنداشت منفی در حالت بی‌ارزش‌ساز و دوسوگرا، همخوانی دارد. همچنین نتایج تحقیق متینگلی، لواندوسکی و مک اینتایر (۲۰۱۴)، آرون، لواندوسکی، ماشک و آرون (۲۰۱۳) و لوسیانو و اورس (۲۰۱۷) نشان داده است کیفیت و ثبات یک رابطه، رضایت‌مندی فرد از ازدواج و تعهد زناشویی درک شده با خودپنداشت مثبت در ارتباط است. این نتایج با توجه به پیامدهای هر یک از حالت‌های چهارگانه، نتایج تحقیق حاضر را تأیید می‌کند. بدین ترتیب که می‌توان خودپنداشت مثبت فرد در حالت خوش‌بین را به رضایت‌مندی، کیفیت و خرسندي زناشویی مرتبط دانست که در این حالت وجود دارد و به تبع آن خودپنداشت منفی فرد در حالت بی‌ارزش‌ساز را به عدم رضایت‌مندی، تعارضات زناشویی و بی‌ثباتی ازدواج مربوط دانست. در حالت دوسوگرا عدم ثبات ادراک شده اجازه نمی‌دهد فرد خودپنداشت با ثبات مشتبی را تجربه کند و از طرف دیگر هیجانات مثبت عاشقانه نسبت به همسر، اجازه نمی‌دهد فرد خودپنداشت با ثبات منفی را تجربه کند. در حالت واقع‌گرایی رضایت‌مندی زناشویی نسبی و ثبات ادراک شده در زندگی مشترک می‌تواند یکی از عواملی باشد که سهمی در ایجاد خودپنداشت مثبت دارد (نیهیوز و همکاران، ۲۰۱۱). به همین ترتیب در تبیین نتایج به دست آمده از این بخش تحقیق می‌توان گفت در حالت خوش‌بین، باور به قرار گرفتن در کنار همسری ایده‌آل و درون‌فکری ویژگی‌های ایده‌آل وی، دریافت تأیید و تحسین از طرف وی، شدت بالای هیجانات مثبت دریافت شده از همسر و دیگران و تمرکز شدید بر نکات مثبت همسر، خود و زندگی مشترک باعث ایجاد یا تقویت خودپنداشت مثبت می‌شود. در حالت دوسوگرا از یک طرف ممکن است تغییرات مداوم در نتایج ارزیابی همسر و تردید در مورد ویژگی‌های مثبت و منفی وی باعث آشتگی شناختی، هیجانی و رفتاری فرد و نوسان در خودپنداشت فرد شود؛ بدین ترتیب که با تمرکز بر ویژگی‌های همسر، خودپنداشت مثبت تقویت شود و با تمرکز بر ویژگی‌های منفی همسر خودپنداشت منفی تقویت شود. از طرف دیگر ممکن است فرد هیچگونه تردیدی نسبت به ویژگی‌های منفی همسرش نداشته باشد ولی هیجانات عاشقانه نسبت به وی همچنان پابرجا باشد. در این حالت افکاری نظیر ناتوانی در تصمیم‌گیری مناسب، ایستادگی در برابر همسر نامناسب یا رها کردن همسری که لیاقت وی را ندارد، باعث افزایش خودپنداشت منفی می‌شود.

براساس نتایج تحقیق رضازاده، بهرامی احسان، فاضل و فلاخ (۱۳۹۷) مائوس شدن از ازدواج می‌تواند ذهنیت، رفتار و عملکردهای منفی را به دنبال داشته باشد که باعث گرایش فرد به سمت طلاق شود. نتایج تحقیق حاضر نیز نشان داد در حالت خوشبین و واقع گرا که بیشترین تمایل برای حفظ زندگی مشترک وجود دارد، کیفیت عملکرد افراد نیز در سطح بالاتری قرار می‌گیرد و در حالت دوسوگرا که فرد در مورد حفظ زندگیش تردید دارد و در حالت بی‌ارزش‌ساز که تمایل افراد برای حفظ زندگی مشترک بسیار کم است، عملکرد افراد نیز دچار نقصان است. بدین ترتیب نتایج تحقیقات مطرح شده با نتایج تحقیق حاضر هماهنگی دارد. نتایج تحقیق حسن‌نیا و همکاران (۱۳۹۹) نیز بیانگر این مطلب است که ادراک ناهمخوانی با همسر و برآورده نشدن انتظارات، فرد را مصمم می‌سازد که در جهت تغییر همسر و همسو کردن وی با اهداف خودگام بردارد که این عدم پذیرش همسر همان گونه که نتایج تحقیق حاضر در دو حالت دوسوگرا و بی‌ارزش ساز نشان داده است باعث عملکردهای کنترل گرایانه و عملکردهای همسر آزارانه می‌شود.

در تبیین نتایج به دست آمده می‌توان گفت در حالت خوشبین نخستین اولویت فرد رسیدگی به وظایف مربوط به نقش همسری است و سایر نقش‌ها و وظایف در مرتبه‌های پایین‌تر قرار می‌گیرند مگر اینکه تحت تأثیر نقش همسری قرار گرفته باشند. به عنوان مثال در برخی افراد، علاقه به همسر و هدف و انگیزه‌ای که به سبب وجود همسر در زندگی فرد ایجاد شده است، باعث بهبود عملکرد وی در برخی از زمینه‌های تحصیلی، شغلی و... می‌شود. به همین ترتیب نتایج نشان داد فرد تمام تلاش خود را بکار می‌گیرد تا بهترین عملکرد را در نقش همسری ارائه دهد اما سایر نقش‌ها و وظایف در سایه این نقش قرار می‌گیرد؛ یعنی اگر نقش همسری اجزه بدهد به سایر نقش‌ها پرداخته می‌شود. بدین سبب ممکن است عملکرد فرد به دو صورت در سایر نقش‌ها دچار نقصان شود؛ یا تمرکز زیاد بر همسر و نقش همسری مانع از تمرکز ذهن در سایر نقش‌ها و عملکرد مطلوب می‌شود یا رسیدگی تمام و کمال به نقش همسری زمانی برای رسیدگی به سایر نقش‌ها باقی نمی‌گذارد؛ بطوری که عملکرد فرد در سایر نقش‌ها یا نقصان دارد یا با زحمت و تلاش فراوان از کیفیت مناسبی برخوردار است.

شیفتگی است، هر چه میزان شیفتگی بیشتر باشد عملکرد فرد در نقش همسری از کیفیت بالاتری برخوردار است و هر چه میزان رهایی از شیفتگی بیشتر باشد عملکرد فرد در نقش همسری از کیفیت پایین‌تری برخوردار است. بدین ترتیب فرد در حالت دوسوگرا و بی‌ارزش‌ساز از عملکرد پایینی در نقش همسری برخوردار است و افکار، رفتار و هیجانات منفی ناشی از این دو حالت سایر عملکردهای فرد را نیز به شکل منفی تحت تأثیر قرار می‌دهد. بهترین عملکرد در نقش همسری در حالت خوشبین اتفاق می‌افتد و افکار، رفتارها و هیجانات مثبت این حالت بصورت مثبت یا حتی منفی، عملکرد فرد در سایر نقش‌ها و وظایف را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در حالت واقع گرا بر عکس سه حالت نام برده عواملی غیر از همسر نظری اهداف، آرزوها، ویژگی‌های شخصیتی و... عملکرد فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

نتایج مطالعات گاتمن (۲۰۱۳)، فاطیما و اجمل (۲۰۱۲) و چوپیک و ابرین (۲۰۱۶) نشان داده است زندگی مشترک نقش مهمی در شکل‌گیری یا تغییر رفتارها، عملکردها و سبک زندگی در طی زمان ایفا می‌کند. این مطالعات گرچه به صورت تخصصی به بررسی نقش حالت‌های چهارگانه بر عملکرد فرد نپرداخته است؛ اما نشان داده است که روابط زوجین می‌تواند تأثیر متفاوتی بر شناخت‌ها، هیجانات، رفتارهای افراد و متعاقب آن عملکرد افراد داشته باشد که نتایج به دست آمده با نتایج تحقیق حاضر هماهنگی دارد. همچنین نتایج تحقیق روبرسون، شورتر، وودز و پریست (۲۰۱۸) نشان داده است که جو عاطفی مثبت خانواده باعث می‌شود فرد توانایی مقابله با تنشی‌های خارجی را نیز پیدا کند و از سلامت و توانایی جسمی بیشتری برای انجام وظایف خود برخوردار باشد، اما جو عاطفی منفی در خانواده باعث می‌شود فرد در سایر عملکردها نیز دچار اختلال شود. نتایج تحقیق ذکر شده از این جهت با تحقیق حاضر همچومنی دارد که در حالت خوشبین و واقع گرا که شاهد وجود عواطف مثبت در جو خانواده هستیم عملکرد افراد نیز از مطلوبیت بیشتری برخودار است، اما در حالت بی‌ارزش‌ساز و دوسوگرا که میزان عواطف منفی افزایش می‌یابد، عملکرد افراد نیز به همان نسبت دچار نقصان می‌شود. به همین ترتیب نتایج تحقیق کوباکا، فینکن‌آور، روزبولت و کیجسرس (۲۰۱۱) نشان داده است تمایل یا عدم تمایل افراد به حفظ روابط‌شان چگونگی رفتار و عملکرد آنها نسبت به یکدیگر را تحت تأثیر قرار می‌دهد. همچنین

فرد نه تنها در نقش همسری بلکه در سایر نقش‌ها و وظایف نیز دچار نقصان خواهد شد. تحقیق حاضر دارای محدودیت‌هایی بود که از آن جمله می‌توان به عدم کنترل متغیرهای فرهنگی، اجتماعی و ویژگی‌های شخصیتی نمونه مورد مطالعه اشاره کرد. همچنین محدودیت دیگر پژوهش حاضر این بود که نمونه از زنان متأهل شهر اصفهان که در محدوده سنی ۲۰ تا ۳۰ سال قرار داشتند تشکیل شده بود پس نمی‌توان نتایج حاضر را به جمعیت‌های دیگر متفاوت با جامعه حاضر تعیین داد در همین زمینه و در راستای تکمیل یافته‌های به دست آمده، پیشنهاد می‌شود تحقیق حاضر در جامعه مردان و زنان سایر شهرها و فرهنگ‌ها و محدوده‌های سنی متفاوت انجام و نتایج حاصل با نتایج تحقیق حاضر مقایسه شود.

منابع

- باقری‌نیا، حسن (۱۳۹۶). رابطه خودپنداره و احساس مثبت به همسر با رضایت زناشویی زنان متأهل اداره آموزش و پرورش شهر بجنورد. مجله اصول بهداشت روانی، ۱۹(۳)، ۳۰۴-۲۹۶.
- رضازاده، محمدرضا؛ بهرامی احسان، هادی؛ فاضل، محمدثه و فلاح، مریم (۱۳۹۷). بررسی عوامل زمینه‌ای و علل مؤثر بر طلاق: یک تحلیل اکتشافی. مجله علوم روانشناسی، ۱۷(۷۱)، ۷۷۴-۷۶۵.
- چپدار، نیما (۱۳۹۴). گفتاری در پدیدارشناسی روان و بدن. فصلنامه روانشناسی تحلیلی - شناختی، ۶(۲۲)، ۲۰-۱۳.
- حسن‌نیا، صادق؛ فرجبخش، کیومرث؛ اسماعیلی، معصومه؛ عسگری، محمد و نعیمی، ابراهیم (۱۳۹۹). استحاله در ازدواج، واکاوی پدیداری فرآیند شکل‌گیری و پیامدهای آن در روابط زوجین. مجله علوم روانشناسی، ۱۹(۹۳)، ۱۱۱۳-۱۰۹۷.
- حسینیان، سیمین؛ قاسم زاده، سوگند؛ انشوه، زهره و رسولی، آراس (۱۳۹۳). بررسی رابطه خودپنداره، کیفیت زندگی و سلامت روانی مریان مهد کودک استان تهران. فصلنامه مشاوره شغلی و سازمانی، ۳(۲۰)، ۲۵-۹.
- جعفری فاضل، راضیه؛ دهشیری، غلامرضا و موسوی، سیده فاطمه (۱۳۹۵). نقش خود ارزشیابی‌های هسته‌ای و احساس تنها‌یی در پیش‌بینی رضایت زناشویی و رضایت از زندگی زنان متأهل شهر تهران. مجله علوم روانشناسی، ۱۵(۶۰)، ۵۰۳-۴۹۲.
- قهاری، شهربانو (۱۳۹۸). مشاوره پیش از ازدواج. تهران: نشر قطره. نجفی، نسیم؛ بلیاد، محمدرضا و کلهر، محمدعلی (۱۳۹۶). رابطه هوش هیجانی، خودپنداره، تمایزیافتگی و رضایت زناشویی در زوجین متقاضی طلاق. اولین همایش ملی روانشناسی و مشاوره خانواده استان البرز.

در حالت دوسوگرا، افراد از عملکرد بالایی چه در نقش و وظایف همسری و چه در نقش‌ها و وظایف فردی برخوردار نبودند. آشتفتگی‌های ذهنی، هیجانی و رفتاری و فرسودگی جسمی و روانی متعاقب آن، مانع از عملکرد مناسب فرد در نقش‌ها و وظایف فردی می‌شود. در ارتباط با همسر نیز اینکه فرد مطمئن نباشد ازدواج مناسبی داشته است یا نه و آیا همسرش لیاقت دریافت عشق، علاقه، گذشت و فداکاری وی را دارد یا نه نیز باعث آشتفتگی و ضعف عملکرد فرد در نقش همسری می‌شود.

در حالت واقع‌گرا، عملکرد فرد بر خلاف سه حالت دیگر تحت تأثیر کامل نقش همسری نیست. آنچه اولویت یا عدم اولویت نقش همسری در مقابل سایر نقش‌ها را مشخص می‌سازد، شیفتگی یا عدم شیفتگی نسبت به همسر است که در حالت واقع‌گرا کاهش فراوان شیفتگی و رهابی از شیفتگی، باعث می‌شود نقش همسری در اولویت قرار نگیرد، بلکه نقش‌ها و وظایف با توجه به شرایط فردی و خانوادگی شخص در اولویت قرار بگیرد و به همان نسبت که نقشی در اولویت قرار می‌گیرد، عملکرد فرد نیز از کیفیت بهتری برخوردار می‌شود. به عنوان مثال وقتی شرایط مالی خانواده مناسب نباشد، نقش شغلی در اولویت قرار می‌گیرد و عملکرد فرد در سایر نقش‌ها از جمله نقش همسری ممکن است دچار نقصان شود یا با تلاش زیاد در حد قابل قبولی باقی بماند اما هیچگاه از کیفیت عالی برخوردار نمی‌شود.

در حالت بی ارزش ساز عملکرد فرد چه در نقش‌های فردی و چه در نقش همسری دچار نقصان شدید می‌شود. در گیرهای ذهنی زیاد، تمرکز حواس بر همسر و ویژگی‌های منفی اش، کاهش توان روانی و جسمی فرد به سبب تعاملات کلامی و رفتاری نامناسب بین زوجین و همچنین خشم، افسردگی و اضطراب همراه با حالت بی ارزش ساز و نیز حس انتقام‌جویی و تلافی دردها و رنج‌های ناشی از زندگی در کنار همسر بی ارزش شده باعث نقصان در عملکردهای فردی و همسری بصورت ناخودآگاه یا کاملاً آگاهانه می‌شود.

به طور کلی نتایج تحقیق حاضر نشان داد هر یک از حالت‌های چهارگانه می‌تواند به شکلی خودپنداشت و عملکرد افراد را تحت تأثیر قرار دهد؛ در مجموع هر چه شیفتگی فرد نسبت به همسرش بیشتر باشد خودپنداشت وی مثبت‌تر و عملکرد وی در نقش همسری شایسته‌تر خواهد بود و برعکس با افزایش رهابی از شیفتگی خودپنداشت منفی، ایجاد یا تقویت خواهد شد و عملکرد

- Kubacka, K. E., Finkenauer, C., Rusbult, C. E., & Keijsers, L. (2011). Maintaining close relationships: Gratitude as a motivator and a detector of maintenance behavior. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 37(10), 1362-1375.
- Larsen, J. T., & McGraw, A. P. (2011). Further evidence for mixed emotions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 100(6), 1095-1110.
- Leary, M. R. (2012). Sociometer Theory. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Luciano, E. C., & Orth, U. (2017). Transitions in romantic relationships and development of self-esteem. *Journal of Personality and Social Psychology*, 112(2), 307-328.
- Mattingly, B. A., & Lewandowski, G. W. (2013). Expanding the self brick by brick: Nonrelational self-expansion and self-concept size. *Social Psychological and Personality Science*, 5(4), 484-490.
- Mattingly, B. A., Lewandowski, G. W., & McIntyre, K. P. (2014). "You make me a better/worse person": A two-dimensional model of relationship self-change. *Personal Relationships*, 21(1), 176-190.
- McIntyre, K. P., Mattingly, B. A., & Lewandowski, G. W. (2017). Self-Concept Clarity and Romantic Relationships. Cham, Switzerland: Springer.
- Miller, P. J., Niehuis, S., & Huston, T. L. (2006). Positive Illusions in Marital Relationships: A 13-Year Longitudinal Study. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 32(12), 1579-1594.
- Murray, S. L., & Holmes, J. G. (1994). Story-telling in close relationships: The construction of confidence. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 20(6), 663- 676.
- Niehuis, S., & Bartell, D. (2006). The Marital Disillusionment Scale: Development and psychometric properties. *North American Journal of Psychology*, 8(1), 69-84.
- Niehuis, S., Lee, K.-H., Reifman, A., Swenson, A., & Hunsaker, S. (2011). Idealization and disillusionment in intimate relationships: A review of theory, method, and research. *Journal of Family Theory & Review*, 3(4), 273-302.
- Niehuis, S., Reifman, A., & Lee, K.-H. (2015). Disillusionment in cohabiting and married couples: A national study. *Journal of Family Issues*, 36(7), 951-973.
- Niehuis, S., Reifman, A., Feng, D., & Huston, T. L. (2015). Courtship Progression Rate and Declines in Expressed Affection Early in Marriage: A Test of the Disillusionment Model. *Journal of Family Issues*, 37(8), 1 - 27.
- Niehuis, S., Reifman, A., & Oldham, C. R. (2019). Effects of relationship transgressions on idealization of and disillusionment with one's romantic partner: A three-wave longitudinal study. *Personal Relationships*, 26(3), 466-489.
- Orth, U., & Luciano, E. C. (2015). Self-Esteem, narcissism, and stressful life events: Testing for
- نیلفروشان، پریسا؛ عابدی، محمدرضا و احمدی، سید احمد (۱۳۹۹). آسیب‌شناسی خانواده. اصفهان: انتشارات دانشگاه اصفهان.
- Aron, A., Lewandowski, G. W., Mashek, D., & Aron, E. N. (2013). The Self-Expansion Model of Motivation and Cognition in Close Relationships. New York, NY: Oxford University Press.
- Barelds, D. P. H., & Dijkstra, P. (2009). Positive illusions about a partner's physical attractiveness and relationship quality. *Personal Relationships*, 16(2), 263 – 283.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77- 101.
- Chopik, W. J., & O'Brien, E. (2016). Happy you, healthy me? having a happy partner is independently associated with better health in oneself. *Health Psychology*, 36 (1), 21-30.
- Eastwick, P. W., & Neff, L. A. (2012). Do ideal partner preferences predict divorce? A tale of two metrics. *Social Psychological and Personality Science*, 3(6), 667-674.
- Fatima, M., & Ajmal, M. A. (2012). Happy Marriage: A qualitative study. *Pakistan Journal of Social and Clinical Psychology*, 9(2), 37-49.
- Finkel, E. A., Simpson, J. W., & Eastwick, P. (2016). The psychology of close relationships: fourteen core principles. *The Annual Review of Psychology*. 68(1), 383-411.
- Fletcher, G. J., Simpson, J. A., Campbell, L., & Overall, N. C. (2015). Pair-bonding, romantic love, and evolution: The curious case of Homo sapiens. *Perspectives on Psychological Science*, 10(1), 20- 36.
- Gottman, J. M. (1994). *What predicts divorce? The relationship between marital processes and marital outcomes*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Gottman, J. M. (2013). *Marital interaction: Experimental investigations*. New York, NY: Elsevier
- Guba, E. G., & Lincoln, Y. S. (1994). *Competing paradigms in qualitative research, Handbook of qualitative research*. London, CA: Sage.
- Holmes, J. G., & Boon, S. D. (1990). Developments in the field of close relationships: Creating foundations for intervention strategies. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 16(1), 23-41.
- Jiang, C., & Hancock, J. T. (2013). Absence makes the communication grow fonder: Geographic separation, interpersonal media, and intimacy in dating relationships. *Journal of Communication*, 63(3), 556-577.
- Kayser, K. (1996). The marital disaffection scale: an inventory for assessing emotional estrangement in marriage. *The American Journal of Family Therapy*, 24(1), 83- 88.
- Kayser, K., & Rao, S. S. (2006). Process of disaffection in relationship breakdown. In M. A. Fine & J. H. Harvey (Eds.), *Handbook of divorce and relationship dissolution*. Mahwah, NJ: Erlbaum.

- selection and socialization. *Journal of Personality and Social Psychology*, 109(4), 707-721.
- Orth, U., & Robins, R. W. (2014). The development of self-esteem. *Current Directions in Psychological Science*, 23(5), 381-387.
- Qingfu, S., Tao, L., Tao, Y., & Yanana, S. (2017). The research on the relationship between the self-concept and the personality traits. *Journal of Sport Psychology*, 26(3), 141-146.
- Roberson, P. N. E., Shorter, R. L., Woods, S., & Priest, J. (2018). How health behaviors link romantic relationship dysfunction and physical health across 20 years for middle-aged and older adults. *Social Science & Medicine*, 201(2018), 18–26.
- Rusbult, C. E., Van Lange, P. A. M., Wildschut, T., Yovetich, N. A., & Verette, J. (2000). Perceived superiority in close relationships: Why it exists and persists. *Journal of Personality and Social Psychology*, 79(4), 521- 545.
- Sheikh, F. (2013). The comparison of self-differentiation and self-concept in divorced and non-divorced women who experience domestic violence. *International Journal of High Risk Behaviours and Addiction*, 2(2), 66-71.
- Wagner, J., Becker, M., Lüdtke, O., & Trautwein, U. (2015). The first partnership experience and personality development: A propensity score matching study in young adulthood. *Social Psychological and Personality Science*, 6(4), 455-463.
- Wurst, S. N., Humberg, S., & Back, M. D. (2017). Rose-colored glasses in initial romantic encounters? Examining positive partner illusions and their interpersonal consequences in the very early stages of romantic acquaintance. Unpublished manuscript, University of Münster, Germany.